

רע"פ 4953/20 - מגדי זיתאוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4953/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מגדי זיתאוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עפ"ת 52239-01-20 מיום 18.6.2020 שניתן על ידי כב' השופט העמית י' גריל וכב' השופטות ע' ורבנר וש' שטמר

בשם המבקש: עו"ד אביגדור פלדמן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 52239-01-20 (כב' השופט העמיתי גרילוכב' השופטות ע' ורבנר וש' שטמר) מיום 18.6.2020 בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: בית המשפט לתעבורה) בגמ"ר 37-08-18 (כב' השופטת ע' פלד).
רקע והליכים קודמים

ביום 28.5.2019 הורשע המבקש, לאחר הודאתו, בגרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בצירוף סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"ו-1961, נסיעה אחורנית בניגוד לתקנה 45 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות) ואי ציות לתמרור לפי תקנה 22(א) לתקנות. בתמצית, המבקש הורשע בכך שבעודו נוהג במשאית, לא הבחין בהולך רגל יליד 1932 שחצה צומת, פגע בו, גרר אותו ובכך גרם

2. בגזר דינו מיום 9.12.2019, עמד בית המשפט על הפגיעה הגבוהה בערך המוגן של קדושת החיים, והפגיעה בשלמות הגוף ובביטחון האישי; על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת גרימת מוות בשל נהיגה רשלנית, במסגרתה מוטלים עונשי מאסר בפועל; על מידת הרשלנות הבינונית-גבוהה, נוכח בחירתו של המבקש לנסוע לאחור שלא לצורך, למרחק רב של כ-30 מטרים, ללא הסתייעות במכוון על אף ששהה עמו במשאית עוזר נהג ועל היותו נהג מקצועי אשר נדרשת ממנו זהירות מוגברת. לפיכך, בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה ממושכת, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

בקביעת העונש, התחשב בית המשפט לחומרה בעברו התעבורתי של המבקש, הכולל 18 הרשעות קודמות ושתי תאונות דרכים; ובהיות המבקש נהג מקצועי במועד התאונה. בית המשפט שקל לקולה את נסיבותיו האישיות של המבקש, וביניהן היותו מפרנס עיקרי לאשתו, ילדו, אימו ואחותו, המטפל באביו החולה ושאר נסיבותיו האישיות; הודאתו של המבקש והחרטה שהביע; והעדר עבר פלילי. עוד עמד בית המשפט על תסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי המבקש נטל אחריות על גרימת התאונה והביע צער וחרטה, אולם ביטא תחושת קורבנות, וכי עונש מאסר בפועל עלול להשפיע לרעה על המבקש ועל משפחתו ולכן מומלץ להטיל עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט קבע כי המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת ועם רמת רשלנותו של המבקש, וכי אין להעדיף את נסיבותיו האישיות של המבקש על פני האינטרס הציבורי, ולכן יש להטיל מאסר לריצוי בפועל, אולם נקבע כי נסיבותיו האישיות מצדיקות התחשבות בקביעת משך המאסר והפסילה. לבסוף, בית המשפט הטיל על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון למשך 9 שנים; קנס בסך 5,000 ש"ח ופיצוי למשפחת המנוח בסך 10,000 ש"ח.

ערעורו של המבקש על גזר הדין לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט המחוזי הסכים עם קביעותיו של בית המשפט לתעבורה כי רשלנותו של המבקש בדרגה בינונית-גבוהה, וכי אין להיעתר להמלצת שירות המבחן שלא להטיל עונש מאסר לריצוי בפועל; ועמד על עברו התעבורתי הכולל 18 הרשעות, אשר שתיים מהן אירעו לאחר התאונה נשוא המקרה דנן, ועל תסקיר שירות המבחן. בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש לפיה גזר הדין אינו עולה בקנה אחד עם הוראת השעה המאפשרת ריצוי מאסר עד 9 חודשים בדרך של עבודות שירות (להלן: הוראת השעה), וקבע כי בית המשפט לתעבורה סקר אף פסיקה שניתנה לאחר חקיקת הוראת השעה. לבסוף, בית המשפט המחוזי קבע כי גזר הדין עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת, כי נשקלו כל השיקולים והנסיבות הרלוונטיות וכי אין הצדקה להתערב בו.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי עניינו מעלה עניין ציבורי משהערכאות קמא התעלמו מרצון המחוקק להרחיב את מסגרת הזמן לעבודות שירות לתשעה חודשים, והסתמכו על פסיקה שנהגה טרם הוראת השעה; כי בחינת כל עבירה לפי מאפיינים סובייקטיביים וקביעת דרגת רשלנות פוגעת בעקרון השוויון בפני החוק ולכן ראוי כי הדבר ידון בפני בית משפט

זה; וכי מגיפת הקורונה צריכה להוות זרז בהטמעת רפורמת הענישה ובהמרת מאסרו בפועל של המבקש למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דיון והכרעה

4. הלכה היא כירשות ערעורב"גלגולשלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי שלה צדדים, אובמקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 3695/20 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (22.6.2020)). לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות המידה האמורות, משהיא ממוקדת בעניינה הפרטי של המבקש ולא מעלה כל שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית.

כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, תינתן רשות הערעור רק במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות, אשר מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה (רע"פ 1652/20 סעידנ' מדינת ישראל, פסקה 4 (15.3.2020)). בית משפט זה עמד פעמים רבות על חשיבות הטלתה של ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריח במקרים בהם נהיגה רשלנית הביאה לקיפוח חיים (רע"פ 3575/19 תבורנ' מדינת ישראל, פסקה 14 (30.6.2019); רע"פ 541/16 קאזז נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.3.2018); רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (13.8.2014)), ולא מצאתי כי טענת המבקש בדבר הוראת השעה מצדיקה סטייה מכלל זה. הגם שבית המשפט רשאי להורות כי עונש מאסר עד 9 חודשים ירוצה בדרך של עבודות שירות, אין הדבר מחייב להורות כן. יתר על כן, בית המשפט לתעבורה התחשב לקולה בנסיבותיו האישיות של המבקש, ואני סבור כי הענישה מאוזנת וראויה בנסיבות העניין.

5. אשר לטענת המבקש בדבר קביעת דרגת רשלנות, אין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור, משלא מצאתי כי הדבר פוגע בשוויון בפני החוק. להיפך, ההבחנה השיפוטית מגבירה את הוודאות ומבחינה בין אנשים שחומרת מעשיהם שונה בעת גזירת עונשם.

לא מצאתי ממש אף בטענת המבקש בדבר מגיפת הקורונה כמצדיקה הימנעות מהטלת מאסר בפועל, משהמגיפה כשיקול לקולה אינה גוברת על הכלל לפיו מי שקיפד את חייו של אחר בנהיגה רשלנית ירצה מאסר בפועל. מכל מקום, חזקה על שירות בתי הסוהר שהוא פועל כנדרש לשמירת בריאותם של האסירים.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונש מאסרו בימ"ר קישון ביום 30.8.2020 עד השעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, י"ד באב תש"פ (4.8.2020).

שׁוֹפֵט
